

રમતનો ઉદ્ભવ

ઇંગ્લેન્ડની રમતપ્રેમી પ્રજાએ વિશ્વને ઘણી રમતોની બેટ ધરી છે. જેવી કે : ફૂટબોલ, હોકી, ટેનિસ, વોટરપોલો વગેરે આપી છે. આ રીતે વિશ્વને કિકેટની રમત આપનાર દેશ પણ ઇંગ્લેન્ડ છે. ઇંગ્લેન્ડના લોકોએ આ રમતને દુનિયાના ઘણા દેશોમાં પ્રચલિત અને લોકપ્રિય બનાવી છે.

કિકેટની રમત ક્યારે શરૂ થઈ તે અંગે ચોક્કસ વર્ષ મળતું નથી ઓંકસફર્ડમાં આવેલ 'બોંડલીઅન પુસ્તકાલય'ની એક હસ્તપ્રતમાં મળતા અહેવાલ પ્રમાણે પાદરી લોકો CRICKET નામની રમત રમતાં હતાં. આ ઉપરાંત અન્ય સ્થળેથી મળતી માહિતી પ્રમાણે 16મી સદીમાં 'ગિલ્ડફોર્ડ ગ્રામર સ્કૂલ'ના વિદ્યાર્થીઓ આ રમત રમતા હતા તથા રમત માટે આ સ્કૂલમાં અલગ મેદાનની વ્યવસ્થા કરવામાં આવેલી. પરંતુ પદ્ધતિસર કિકેટ રમવાની શરૂઆત ઈ.સ. 1700ની આસપાસ થઈ અને ઈ.સ. 1744માં કિકેટની રમતના નિયમો તૈયાર કરવામાં આવ્યા અને દરેક કિકેટ રમતી સંસ્થાઓએ સ્વીકાર્ય. ઈ.સ. 1787થી આ રમતની લોકપ્રિયતા ખૂબ જ વધવા લાગી અને ઇંગ્લેન્ડના 'મેરિલેબોન કિકેટ ક્લબ' (એમ.સી.સી.) દ્વારા 'લોર્ડ્ઝ ગ્રાઉન્ડ'ની સ્થાપના કરવામાં આવી.

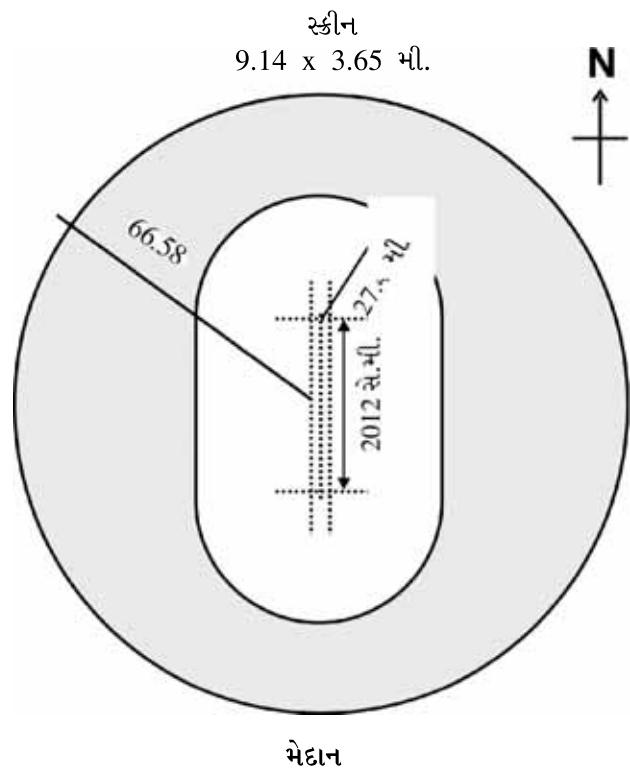
રમતની લોકપ્રિયતાને ધ્યાનમાં રાખી ઈ.સ. 1909માં 'ઇમ્પ્રિયલ કિકેટ કાઉન્સિલ'ની સ્થાપના થઈ, જેનું પાછળથી 'ઇન્ટરનેશનલ કિકેટ કોન્ફરન્સ'માં રૂપાંતર થયું. જે ઇન્ટરનેશનલ કાઉન્સિલ તરીકે પણ ઓળખાય છે જેનું ટૂંકું નામ આઈ.સી.સી. છે. દર વર્ષ આઈ.સી.સી.ના સર્બો મળે છે તે વખતે કિકેટના નિયમોની ચર્ચા થાય છે. તેમાં સુધારાઓ સૂચવે છે તેમજ વિવિધ દેશો વચ્ચેની ટેસ્ટ સીરીઝ, વન-ટે સિરીઝ તેમજ ટ્વેન્ટી-ટ્વેન્ટી સિરીઝના કાર્યક્રમોને આખરી ઓપ અપાય છે. આંતરરાષ્ટ્રીય ક્ષેત્રે આ કિકેટ માટેની સર્વોચ્ચ સંસ્થા છે.

ભારતમાં કિકેટના ઇતિહાસમાં પારસીઓએ અગત્યનો ભાગ ભજવ્યો છે. ઈ.સ. 1848માં પારસીઓએ 'ઓરિએન્ટ ક્લબ'ની સ્થાપના કરી. ઈ.સ. 1866માં 'બોમ્બે યુનિયન હિન્દુ ક્લબ'ની સ્થાપના કરી. ઈ.સ. 1883માં 'મોહમેન કિકેટ ક્લબ'ની સ્થાપના થઈ. ઈ.સ. 1866માં પારસી ટીમે ઇંગ્લેન્ડની મુલાકાત લીધી અને ઈ.સ. 1889-1890માં ઇંગ્લેન્ડની ટીમે ભારતની મુલાકાત લીધી. ત્યાર બાદ ભારતમાં કિકેટની રમત લોકપ્રિય બની. ભારતમાં પ્રથમ સત્તાવાર કિકેટ મેચ ઈ.સ. 1884માં બોમ્બે જિમખાના અને પૂણે જિમખાના વચ્ચે રમાયેલી. જામનગરના મહારાજા સ્વ. રણજિતસિંહજ તેમજ સ્વ. દુલીપસિંહજાએ આ રમતમાં વિશ્વભરમાં નામના મેળવી હતી. તેઓના નામે રણજ ટ્રોફી તથા દુલીપ ટ્રોફીની ટુર્નામેન્ટ રાષ્ટ્રીય કક્ષાએ યોજાય છે.

વિશ્વમાં ખૂબ જ ઓછા દેશોમાં કિકેટ રમત રમતી હોવા છતાં પણ આજે કિકેટની ગણાના વિશ્વની ખૂબ જ લોકપ્રિય રમતોમાં થાય છે. આજે ટેસ્ટ મેચો કરતાં એક દિવસીય અંતરરાષ્ટ્રીય કિકેટ તેમજ ટ્વેન્ટી-ટ્વેન્ટી કિકેટ ખૂબ જ લોકપ્રિય બની છે. સમગ્ર વર્ષ દરમિયાન કિકેટની વિવિધ સ્પર્ધાઓ ચાલુ રહે છે. ભાઈઓની જેમ બહેનો માટે પણ હવે રાષ્ટ્રીય અને આંતરરાષ્ટ્રીય કક્ષાએ કિકેટની વિવિધ ટુર્નામેન્ટનું અને ટેસ્ટ મેચોનું આયોજન કરવામાં આવે છે.

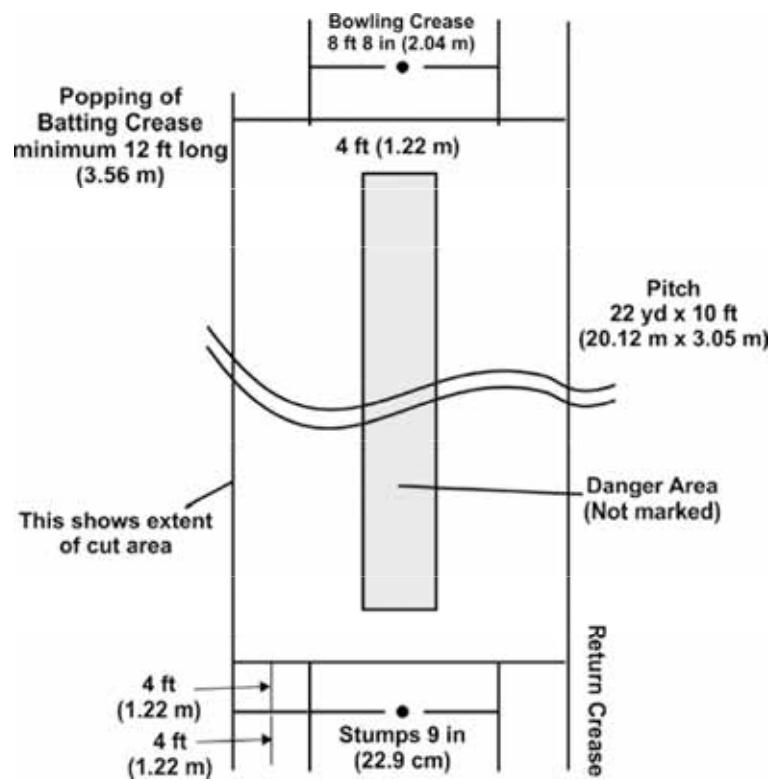
મેદાન

કિકેટનું મેદાન 180 વાર લાંબું અને 145 વાર જેટલું પહોળું હોય એ ઈચ્છનીય છે. જેથી વિકેટના કેન્દ્રમાંથી 60થી 75 વારની બાઉન્ડરી બનાવી શકાય.

પીચ :

બંને બોલિંગ કિડની વચ્ચે આવેલા રમવાના મેદાનને પીચ કહેવામાં આવે છે. પીચ વિકેટના કેન્દ્રમાંથી બંને બાજુએ પાંચ ફૂટ પહોળી હોવી જરૂરી છે.

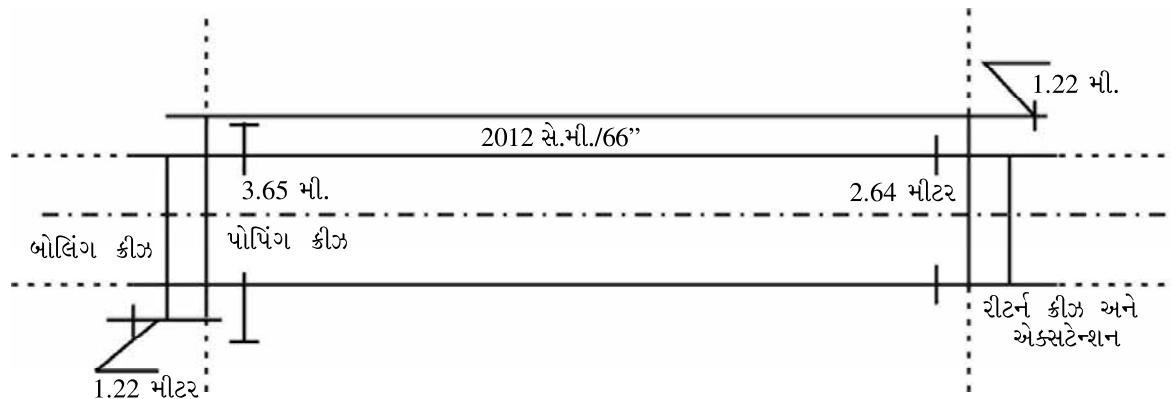

વિકેટ્સ :

સામસામેના છેડાના બંને બાજુના સ્ટમ્પ વચ્ચે 22 વાર (20.12 મીટર)નું અંતર હોવું જોઈએ. એકબાજુના ત્રણ સ્ટમ્પને સમાંતર સામેની બાજુના ત્રણ સ્ટમ્પ રહે તે પ્રમાણે સ્ટમ્પ ખોડવા જોઈએ.

બોલિંગ કિઝ :

વચ્ચેના સ્ટમ્પની બંને બાજુએ સ્ટમ્પની સીધી લીટીમાં 1.34 મીટરની રેખા દોરવામાં આવે છે. રેખાની કુલ લંબાઈ 2.64 મીટર હોય છે. તેને બોલિંગ કિઝ કહેવામાં આવે છે.

બોલિંગ કિઝ

પોપિંગ કિઝ :

બોલિંગ કિઝની આગળ 1.22 મીટરના સમાન અંતરે જે રેખાઓ દોરવામાં આવે છે તેને પોપિંગ કિઝ કહેવામાં આવે છે.

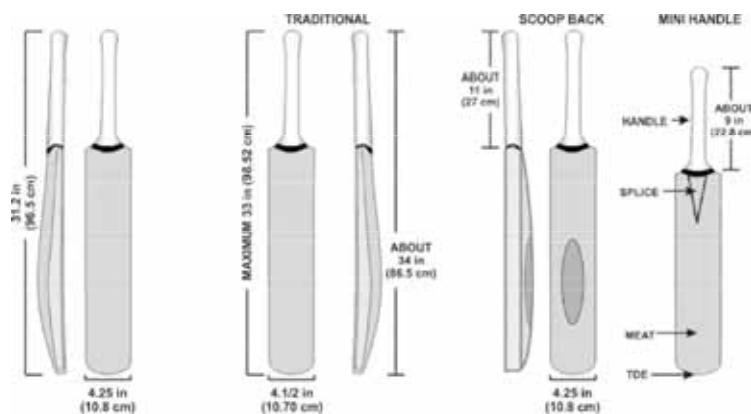
સાધનો :

દઢો :

કિકેટની રમત માટેનો દઢો ગોળ આકારનો હોય છે. તેનું વજન $5\frac{1}{2}$ ઔંસથી ઓછું તેમજ $5\frac{3}{4}$ ઔંસથી વધારે હોવું જોઈએ. દઢાનો ઘેરાવો $8\frac{13}{15}$ હંચથી ઓછો ન હોવો જોઈએ અને 9 હંચથી વધારે ન હોવો જોઈએ.

બેટ :

બેટની લંબાઈ વધારેમાં વધારે 96.5 સેમી અને પહોળાઈ વધારેમાં વધારે 10.8 સેમી હોય છે.

જુદી-જુદી સાઈઝનાં બેટ

સ્ટમ્પ :

વિકેટની બંને બાજુના સ્ટમ્પ એકસરખાં માપ અને કદના હોવાં જોઈએ. સ્ટમ્પની ઊંચાઈ જમીનની સપાટીથી 71.12 સેમી હોવી જોઈએ. સ્ટમ્પનો ગોળાકાર વ્યાસ 3.49 સેમીથી ઓછો નહિ અને 3.81 સેમીથી વધુ હોવો જોઈએ નહિ. ત્રણેય સ્ટમ્પના ઉપરના છેડે વચ્ચે બેલ્સ (ચકલી) મૂકવી જરૂરી છે. દરેક બેલ્સની લંબાઈ $4\frac{3}{4}$ ઇંચ હોવી જોઈએ તથા સ્ટમ્પ ઉપર મૂક્યા પછી બેલ્સ અદ્ધા ઈંચથી વધારે બહાર રહેવી જોઈએ નહિ.

આ ઉપરાંત આ રમતમાં બેટ્ટસમેન તથા વિકેટકીપરે પહેરવાના પેડ, હેન્ડગ્લોઝ, વિકેટકીપિંગ ગ્લોઝ, હેલ્પેટ, એલ્ડોમિનિલ ગાર્ડ્સ, લેગ ગાર્ડ્સ, કીટ બેગ, સીન ગાર્ડ્સ વગેરે સાધનોની જરૂર પડે છે.

ખેલાડીઓ :

આ રમત માટે પ્રત્યેક ટીમમાં કુલ 16 ખેલાડીઓની પસંદગી કરવામાં આવે છે. જે પૈકી મૌચ શરૂ થતાં પહેલાં 12 ખેલાડીઓનાં નામ જાહેર કરવામાં આવે છે. તેમાંથી 11 ખેલાડીઓ મૌચમાં ભાગ લઈ બોલિંગ, બોટિંગ તથા ફિલ્ડિંગ ભરે છે. જ્યારે બાકીનો 1 ખેલાડી બારમાં ખેલાડી તરીકે ઓળખાય છે. રમનાર અગ્નિયાર ખેલાડીઓ પૈકી કોઈ ખેલાડી ઈજા થવાથી અથવા અન્ય કારણોસર પેવેલિયનમાં પાછો આવે ત્યારે તેની અવેજાએ માત્ર ફિલ્ડિંગ ભરવા માટે બારમો ખેલાડી મેદાનમાં હાજર થાય છે. બારમા ખેલાડીને બોટિંગ, બોલિંગ કે વિકેટકીપિંગનો અધિકાર હોતો નથી.

ગણવેશ :

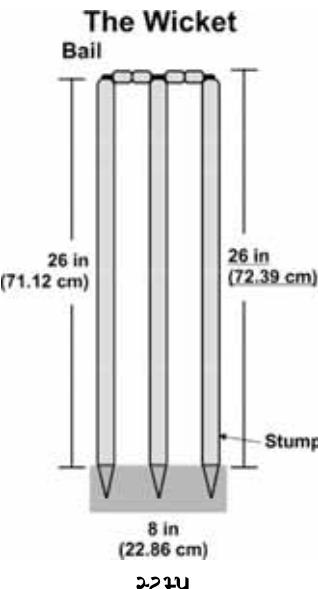
ટેસ્ટ મૌચ દરમિયાન બંને ટુકડીના તમામ ખેલાડીઓ સફેદ શર્ટ અથવા ટી-શર્ટ અને સફેદ પેન્ટ પહેરે છે. જ્યારે વનકે મૌચ માટે તેમજ ટ્રેવન્ટી-ટ્રેવન્ટી મૌચ માટે પ્રત્યેક ટુકડી પોતાનો નક્કી કરેલો રંગીન ગણવેશ પરિધાન કરે છે.

કિકેટ રમતનાં કૌશલ્યો :

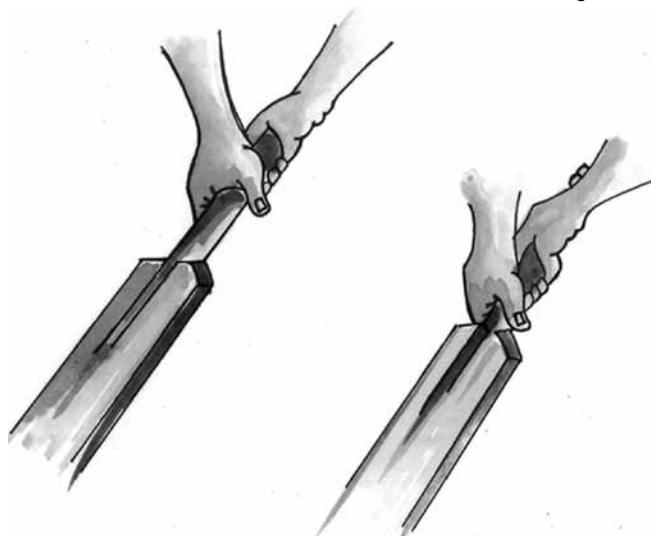
બોટિંગ :

બેટની પકડ :

ગાબા હાથથી હેન્ડલના ઉપરના ભાગમાં અને જમણો હાથ તેની નજીક નીચે આવે તે રીતે પકડ લેવામાં આવે છે. બંને હાથનાં આંગળાં અને અંગૂઠા હેન્ડલ ઉપર વળેલાં રહેશે. બોટ બંને પગની વચ્ચે મિડલ સ્ટમ્પની લાઈનમાં રહેશે. બેટના હેન્ડલને મજબૂત રીતે પકડવું, તેમ છતાં વધારે સખતાઈથી બોટ ન પકડાય તે જોવું.

સ્ટમ્પ

બેટની પકડ

સ્ટાન્સ :

બેટ પકડીને વિકેટ ઉપર ઊભા રહેવાની સ્થિતિને સ્ટાન્સ કહેવામાં આવે છે. આ માટે જમોડી બોટ્સમેન પોતાનો જમણો પગ પોપિંગ કિઝની અંદર અને ડાબો પગ કિઝની બહાર ગોઠવશે. બે પગ વચ્ચે 15 સેમી જેટલું અંતર રાખવું. બંને પગના

સ્ટાન્સ

પંજા લેગ સ્ટમ્પની રેખાને સ્પર્શ તે રીતે ગોઠવવા. શરીરનું વજન બંને પગ પર સરખું રહેશે. બેટના નીચેના ભાગને અંદરના 'ટો'ની પાસે રાખી ડેન્ડલને બહારની જાંધ ઉપર સહેજ ટેકવવામાં આવે છે. બેટની પકડ લીધા પછી ડાબો ખલો બરાબર સામેની વિકેટ તરફ આવશે. માથું સીધું રહેશે અને નજર બોલર તરફ રાખશે.

બેકલિફ્ટ :

બોલર દ્વારા ફેંકાયેલા દાને રમવા માટે બેટને પાછળ તરફ પદ્ધતિસર ઊંચકવાના કૌશલ્યને બેકલિફ્ટ કહેવામાં આવે છે. બેટને પાછળ તરફ લઈ જવામાં આવે ત્યારે બેટની બ્લેડની નીચેની ધાર જમીનને સમાંતર રાખવી. દાને ફટકારવાની

બેક લિફ્ટ

કિયા વખતે બેટને આગળ ગતિ આપવામાં આવે ત્યારે બંને હાથની કોણીઓ શરીરની નજીક રાખવી જેથી બેટ શરીરની નજીકથી પસાર થાય.

ફન્ટ ફૂટ ડ્રાઇવ :

ઓફ સાઈડના ઓવરપીચ બોલ પર, લેગ સ્ટમ્પની રેખા તરફ ઉછળેલા ઓવરપીચ બોલને તથા ઓવરપીચ બોલને આગળના પગ ઉપર શરીરનું વજન રાખી બોલને ફટકારવામાં આવે તેને ફન્ટ ફૂટ ડ્રાઇવ કહેવામાં આવે છે. આગળનો પગ, માથું, આંખો, આગળનો ખબો, કોણી, ઘૂંઠણ બોલર તરફ રહે છે. આગળના પગનો 'ટો' જે તરફ બોલને ફટકારવામાં આવે તે તરફ રાખવામાં આવે છે. ફન્ટ ફૂટ ડ્રાઇવમાં ફન્ટ ફૂટ કવર ડ્રાઇવ, ફન્ટ ફૂટ ઓન ડ્રાઇવ, ફન્ટ ફૂટ સ્ટ્રેટ ડ્રાઇવ, ફન્ટ ફૂટ ઓફ ડ્રાઇવનો સમાવેશ થાય છે.

બેક ફૂટ ડ્રાઇવ :

શોર્ટ લેન્થ બોલ કે જે સ્ટમ્પની લાઈન ઉપર અથવા સહેજ બહારની બાજુ કે લેગ સ્ટમ્પ પર અથવા લેગ સ્ટમ્પ બહાર ઉછળે છે તેવા બોલને બેટ્સમેન પાછળના પગ ઉપર શરીરનું વજન રાખી બોલને ફટકારે છે તેને બેક ફૂટ ડ્રાઇવ કહેવામાં આવે છે. બેક ફૂટ ડ્રાઇવમાં બેટ્સમેન પાછળના પગને સ્ટમ્પ તરફ ખસેડે છે અને સાથે જ શરીર અને પગને બોલની દિશામાં રાખે છે. આગળના પગને પાછળના પગ પાસે લાવવામાં આવે છે જેથી શરીર સ્ટમ્પની નજીક પહોંચે છે. માથું સ્થિર, નજર બોલ પર, શરીરનું વજન પાછળના પગ ઉપર, પાછળ તરફ વિંઝાયેલું બેટ બોલ પર લાવી બેક ફૂટ ડ્રાઇવ રમવામાં આવે છે. બેક ફૂટ ડ્રાઇવમાં 'હિટ વિકેટ' ન થવાય તેની કાળજી રાખવી પડે છે.

હૂક શોટ :

ફાસ્ટ બોલિંગમાં દરો શોર્ટ પિચ આવે ત્યારે આ પ્રકારનો શોટ રમવામાં આવે છે. આમાં બેક લિફ્ટથી ફટકો માર્યા પદ્ધીની બેટની ફોલો શૂની કિયા હૂક આકારની બનતી હોવાથી આ શોટને હૂક શોટ કહેવામાં આવે છે. આ સ્ટ્રોક ભરપૂર

હૂક શોટ

રન આપે છે અને શોટ રમવાની સહેજ ખામીથી વિકેટ પણ ગુમાવાય છે. આ પ્રકારના શોટમાં બોલ સાથે સમયસરનો બેટનો સંપર્ક ખૂબ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે. આ સંપર્ક સમયસરનો ન હોય તો કેચ આઉટ થઈ જવાની સંભાવના વધી જાય છે.

બોલિંગ :

બેટ્સમેનને આઉટ કરવા માટે બોલિંગ એ પાયાનું અને અસરકારક કૌશલ્ય છે. સારો બોલર દરેક બોલ વખતે બેટ્સમેનને મુંજવણમાં નાંખે તે રીતે બોલ ફેંકે છે. બોલિંગમાં દડાની લાઈન અને લેન્થ ખૂબ જ અગત્યની બાબત ગણાય છે. બોલિંગની સમગ્ર કિયા ગ્રીપ, રન-અપ, દડાની હાથમાંથી છૂટવાની કિયા અને ફોલો શૂ છે.

ઓફ સ્પિન બોલિંગ :

ઓફ સ્પિન બોલિંગને ઓફ બ્રેક પણ કહેવામાં આવે છે. આ પ્રકારની બોલિંગમાં દડો ટાપો પડ્યા પછી બેટ્સમેન તરફ ગતિ કરે છે. ટૂંકમાં દડો ઓફ સ્ટમ્પ તરફથી લેગ સ્ટમ્પની દિશામાં ગતિ કરે છે. આ માટે દડાને પહેલી આંગળીના નીચેના વેઢા સુધી સિલાઈ પર રાખીને તથા બીજી અને ત્રીજી આંગળીઓ બાજુ પર વિસ્તારીને દડાની સિલાઈ પર પકડ લેવામાં આવે છે. અંગૂઠાને દડાની સિલાઈ નીચેના ભાગે વાળેલો રાખવામાં આવે છે.

દડા પરની પકડ

દડા પરની પકડ

લેગ સ્પિન બોલિંગ :

લેગ સ્પિન બોલિંગને લેગ બ્રેક પણ કહેવામાં આવે છે. લેગ સ્પિન બોલિંગમાં દડો ટાપો પડ્યા પછી બેટ્સમેનની વિરુદ્ધ દિશામાં ગતિ કરે છે. ટૂંકમાં દડો લેગ સ્ટમ્પથી ઓફ સ્ટમ્પની દિશામાં ગતિ કરે છે. દડા પરની પકડમાં પહેલી, બીજી અને ત્રીજી આંગળીઓ સિલાઈ પર રહેશે. કંડાને સહેજ નમેલું રાખીને હાથનો પાછળનો ભાગ ઉપર તરફ રાખવામાં આવે છે. આ પ્રકારની બોલિંગ વખતે દડો છોડતાં કંડાને જાટકો અને આંગળીઓ વડે સ્પિન આપવાનો ગતિમેળ ઉપયોગી થાય છે.

ફાસ્ટ બોલિંગ :

ખૂબ જ ઝડપથી દડાને ફંકવામાં આવે તે પ્રકારની બોલિંગને ફાસ્ટ બોલિંગ કહેવામાં આવે છે. આ પ્રકારની બોલિંગ મુખ્યત્વે રમતની શરૂઆતમાં રાખવામાં આવે છે. ફાસ્ટ બોલરે બોલની લંબાઈ, ઝડપ અને યોગ્ય દિશામાં બોલિંગ કરવાથી વિકેટ મેળવવામાં સફળતા મળે છે. સાતત્યપૂર્વક દોડ, કિં નજીક આવતાં તીવ્ર ઝડપે દોડ, હાથ અને કંડાની ત્વરિત કિયાઓ તથા દડાની ડિલિવરી વખતે સમગ્ર શરીરનો ધક્કો આપી શરીરનું સમતોલન જાળવવાનું હોય છે.

ફાસ્ટ બોલિંગમાં દડાને પહેલી અને બીજી આંગળી સિલાઈની બાજુ પર તથા ત્રીજી અને ટચલી આંગળી બાજુ પર વિસ્તારીને દડાની પકડ લેવામાં આવે છે. અંગૂઠાને સિલાઈ પર રાખવામાં આવે છે.

દડા પરની પકડ

ફાસ્ટ બોલરમાં શારીરિક તાકાત, સહનશક્તિ, ચોક્કસતા, બુદ્ધિ ચાતુર્ય, આત્મવિશ્વાસ અને મગજ ઉપરનો સંપૂર્ણ કાબૂ હોવો જરૂરી ગણ્યાય છે. ફાસ્ટ બોલર યોર્કર, ટ્રીમર, બાઉન્સર, બીમર, ઈનસ્ટિંગ, આઉટ સ્ટિંગ નાખીને બોલિંગમાં વિવિધતા લાવી શકે છે.

શ્રોદ્ધંગ :

બેટ્સમેન દ્વારા ફટકારેલા દડાને યોગ્ય રીતે અટકાવી જરૂરી અને ચોકસાઈપૂર્વક ફેંકવાના કૌશલ્યને શ્રોદ્ધંગ કહેવામાં આવે છે. દડાને ચોકસાઈપૂર્વક અને જરૂરથી ફેંકવાનું કૌશલ્ય બેટ્સમેનના રન બનાવવાની કિયાને નિયંત્રિત કરે છે તેમજ બેટ્સમેનને રન આઉટ કરવા માટે શ્રોદ્ધંગ કૌશલ્ય ઉપયોગી થાય છે.

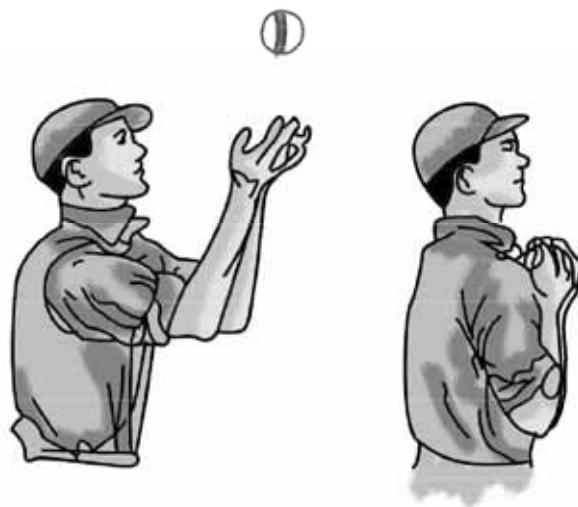

શ્રોદ્ધંગ

સારા શ્રોદ્ધંગ માટે કંડામાં, કોણીમાં અને ખબામાં સુમેળતા હોવી જોઈએ. શરીરની યોગ્ય સ્થિતિ લઈ, સમતોલન જળવાય તે રીતે દડાને વિકેટકીપર કે સ્ટમ્પ ઉપર જરૂરથી અને ચોકસાઈથી ફેંકવાનો હોય છે.

કેચિંગ :

કિકેટની મેચ જીતવા માટે કેચિંગ કૌશલ્ય ખૂબ જ અગત્યનું છે. બેટ્સમેનના બેટ અથવા ફિલ્ડરે ફેંકેલો દડો હવામાં હાથ વડે જીલી લેવાના કૌશલ્યને કેચિંગ કહેવામાં આવે છે. કેચિંગ માટે આવતા દડાના અપેક્ષિત માર્ગમાં પહોંચવું, માથું સ્થિર અને સમતોલ રાખી નજર આવતા દડા ઉપર રાખવી. બંને હાથ અને આંગળીઓ ભેગી કરી કંપ જેવો આકાર બનાવવો જેથી આવતો દડો સરળતાથી જીલી શકાય. કેચિંગ બે હાથે, એક હાથ વડે તથા ડાઈવ મારીને કરી શકાય છે. ઉત્તમ ફિલ્ડરને ગૌરવ અપાવનારું આ ઉપયોગી કૌશલ્ય છે.

કેચિંગ

વિકેટકીપિંગ :

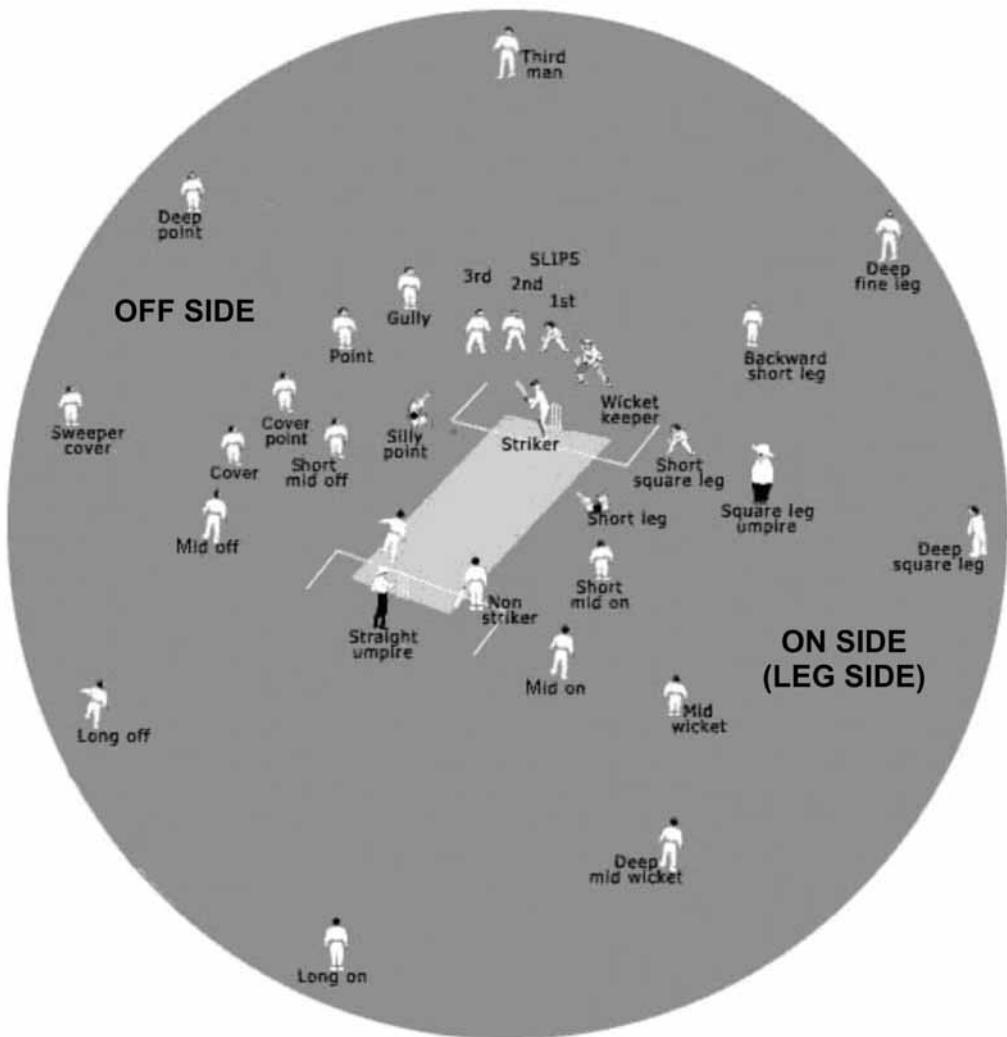
કિકેટની રમતમાં વિકેટકીપિંગનું કાર્ય ઘણું જ મહત્વનું છે. વિકેટ પાઇણ જતાં દડાને રોકવા, વિકેટ પાઇણ ઉછળીને કે બેટને સ્પર્શ થઈને આવતા દડાનો કેચ કરવા, બેટ્સમેન કિઝ છોડે તો સ્ટમ્પ કરી તેને આઉટ કરવા તથા રન લેતા બેટ્સમેનને રન આઉટ કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે.

વિકેટકીપિંગ

વિકેટકીપર મેદાનમાં પોતાનું સ્થાન બોટ્સમેન અને વિકેટની પાછળ લે છે. જડપી બોલિંગ વખતે વિકેટકીપરે સ્ટમ્પથી દૂર યોગ્ય જગ્યાએ સ્થાન લેવું. રિઝન બોલિંગ વખતે વિકેટકીપરે સ્ટમ્પની નજીક સ્થાન લેવું.

મેદાન ઉપર દાવ આપનાર બેલાડીઓની ગોઠવણી

કિકેટની રમતમાં ફિલ્ડિંગની ગોઠવણી :

- (1) બોલર (2) વિકેટીપર (3) ફર્સ્ટ સ્લિપ (4) સેકન્ડ સ્લિપ (5) થર્ડ સ્લિપ (6) ગલી (7) લેગ સ્લિપ
(8) બેકવર્ડ શૉર્ટ લેગ (9) શૉર્ટ મિડ ઓન (10) શૉર્ટ મિડ ઓફ (11) સીલી મિડ ઓફ (12) શૉર્ટ થર્ડ મેન (13) કવર પોર્ટન્ટ
(14) એક્સ્ટ્રા કવર (15) મિડ ઓફ (16) મિડ ઓન (17) મિડ વિકેટ (18) સ્કવેર લેગ (19) લોંગ લેગ (20) ડીપ
સ્કવેર લેગ (21) ડીપ મિડ વિકેટ (22) લોંગ ઓફ (23) લોંગ ઓફ (24) ડીપ એક્સ્ટ્રા કવર (25) ડીપ થર્ડ મેન

રમતના નિયમો :

(1) ખેલાડીઓ : કિકેટની રમત માટે પ્રત્યેક ટુકડીમાં 11 ખેલાડીઓ રમનાર અને એક અવેજી ખેલાડી હશે. સિક્કા ઉછાળ પહેલાં દરેક ટુકડીના કેટનો પોતાની ટુકડીના ખેલાડીઓનાં નામ આપી દેશે.

(2) અવેજી : મેચ દરમિયાન ઈજા કે માંદળીને કારણે અવેજી ખેલાડી લઈ શકશે. અવેજી ખેલાડી બેટિંગ, બોલિંગ કે વિકેટીપિંગ કરી શકશે નહિ. અવેજી ખેલાડી ફક્ત ફિલ્ડિંગ કરી શકશે.

(3) અમ્ભાયર : મેચમાં બંને છેઠે એક-એક અમ્ભાયર એમ બે અમ્ભાયરની નિયુક્તિ કરવામાં આવે છે. મેદાન પરના શંકાસ્પદ નિર્ણયો માટે અમ્ભાયર ત્રીજા અમ્ભાયરની મદદ લઈ શકે છે. આ ઉપરાંત એક મેચ રેફરીની નિયુક્તિ કરવામાં આવે છે. જે અમ્ભાયરો કે સામેની ટીમ ફરિયાદ કરે ત્યારે તે અંગેના નિર્ણયો આપે છે.

(4) રમતનો પ્રારંભ, અંત અને વિરામ : અમ્ભાયરના ‘પ્લે’ શબ્દથી રમતની શરૂઆત થાય છે અને ‘ટાઈમ’ શબ્દથી રમત બંધ થશે. નિયમ પ્રમાણે બોજન, ચા અને પાણીનો સમય આપવામાં આવે છે.

(5) ઈનિંઝસ : ટેસ્ટ મેચમાં દરેક ટુકડીએ મેચમાં વારાફરતી બે-બે દાવ રમવાના હોય છે. આવા એક દાવને ઈનિંઝસ કહેવામાં આવે છે. વન-ટે કિકેટમાં દરેક ટુકડીએ 50 ઓવરનો એક દાવ રમવાનો હોય છે. જ્યારે ટ્રેન્ટી-ટ્રેન્ટી કિકેટમાં દરેક ટુકડીએ 20 ઓવરનો એક દાવ રમવાનો હોય છે.

(6) ફોલોઓન : પ્રથમ બેટિંગ કરનાર ટુકડી નિયમ મુજબના રનનો તફાવત ધરાવે ત્યારે પોતાના બીજો દાવ લેવાના અધિકારને અનામત રાખીને સામેની ટુકડીને બીજો દાવ લેવાની ફરજ પાડવામાં આવે તેને ‘ફોલોઓન’ કહેવામાં આવે છે. પાંચ દિવસની મેચ હોય તો 200 રન, ત્રણ કે ચાર દિવસની મેચ માટે 150 રન અને બે દિવસની મેચ હોય તો 75 રનનો તફાવત જરૂરી જાય છે.

(7) ડિક્લેરેશન : ટેસ્ટ મેચમાં બેટિંગ લેનાર ટુકડી રમત દરમિયાન ગમે ત્યારે પોતાની ઈનિંઝસને પૂરી થયેલી જાહેર કરી શકે છે.

(8) સ્કોરિંગ : સ્કોરિંગ બુકમાં સ્કોરર રન, આઉટ, દડાની વિગત વગેરેની અમ્ભાયરના સંકેત મુજબ નોંધણી કરે છે.

(9) બાઉન્ડરી : નિયત કરેલી હંદની બહાર દડો પીચ પડીને જાય ત્યારે બેટિંગ કરનાર બેટ્સમેનને બાઉન્ડરીના ચાર રન મળે છે. દડો પીચ પડ્યા સિવાય બાઉન્ડરીની હંદ ઓળંગે તો બેટ્સમેનને સિક્સરના છ રન મળે છે.

(10) પરિણામ : ટેસ્ટ મેચમાં બે દાવને અંતે વધારે રન કરનાર ટુકડી વિજેતા જાહેર થશે. જ્યારે નિર્ધારિત સમયમાં મેચના બંને દાવ પૂરા ન થાય ત્યારે મેચને ડ્રો (અનિર્ણિત) જાહેર કરવામાં આવે છે. બે દાવને અંતે સરખા રન થતાં ટાઈ (ગાંઠ) પડે તો સરખા વિજેતા જાહેર કરાય છે. વન-ટે કિકેટમાં 50 ઓવરના એક-એક દાવ બંને ટુકડી રમે છે જેમાં વધારે રન કરનાર ટુકડી વિજેતા જાહેર થશે. સરખા રન થતાં ટાઈ પડે તો સરખા વિજેતા જાહેર કરાય છે. જ્યારે ટ્રેન્ટી-ટ્રેન્ટી કિકેટમાં 20 ઓવરના એક-એક દાવ બંને ટુકડી રમે છે. જેમાં વધારે રન કરનાર ટુકડી વિજેતા જાહેર થશે. સરખા રન થતાં ટાઈ પડે તો ‘સુપર ઓવર’ બંને ટુકડીને એક-એક ઓવર રમાડવામાં આવે છે. જેમાં વધારે રન કરનાર ટુકડી વિજેતા જાહેર કરવામાં આવે છે.

(11) ઓવર : બોલર એક છેડા ઉપરથી સતત છ દડા બેટ્સમેન તરફ નાંખે તેને ઓવર કહેવામાં આવે છે. નો બોલ અને વાઈડ બોલને ઓવરના દડા ગાણવામાં આવતા નથી.

(12) નો બોલ : નિયમાનુસાર મુકરર કરેલી રીતથી દડો ફેંકવામાં ન આવે ત્યારે અમ્ભાયર ‘નો બોલ’ જાહેર કરે છે. આમાં બેટ્સમેન દડાને રમી શકે છે અને આઉટ થાય તો બેટ્સમેનને આઉટ આપવામાં આવતો નથી. ફક્ત રન આઉટ

થાય તો બેટ્સમેનને આઉટ આપવામાં આવે છે, જો નો બોલ પર રન ન થયા હોય તો નો બોલનો એક રન દાવ લેનાર ટુકડીને મળે છે, આવો દરો ઓવરમાં ગણાતો નથી.

(13) વાઈડ બોલ : બેટ્સમેનની રમવાની પહોંચ બહારના અથવા દૂરથી પસાર થતા દડાને અમ્ભાયર વાઈડ બોલ જાહેર કરે છે. વાઈડ બોલનો એક રન દાવ લેનાર ટુકડીને અપાશે. આવો દરો ઓવરમાં ગણાતો નથી. વાઈડ બોલમાં જેલાડી સ્ટમ્પ આઉટ થાય તો આઉટ આપવામાં આવે છે.

(14) ટેડ બોલ : જ્યારે દરો વિકેટકીપરના હાથમાં સ્થાયી થાય કે બેટ્સમેન આઉટ થાય ત્યારે દરો ટેડ બોલ ગણાશે.

(15) બાય અને લેગ બાય : બેટ્સમેનને સ્પર્શ કર્યા સિવાય દરો વિકેટ પાછળ જાય અને બેટ્સમેન દોડીને જેટલા રન લે તે રનને બાય રન કહેવાય છે. જ્યારે બેટ્સમેનના હાથના પંજા સિવાય શરીરના કોઈ પણ ભાગને સ્પર્શ કરી દરો દૂર જાય અને બેટ્સમેન દોડીને જેટલા રન લે તેટલા રનને લેગ બાય રન કહેવામાં આવે છે.

(16) બોલ આઉટ : જ્યારે દરો બેટ્સમેનના બેટ અથવા શરીરને અડકીને તેમજ સીધો વિકેટ પર પડે ત્યારે બેટ્સમેન બોલ આઉટ ગણાય છે.

(17) કોટ આઉટ : જો દરો બેટ્સમેનના બેટ અથવા હાથના કંડા પર લાગી ઉછળે અને કોઈ પણ ફિલ્ડરના હાથમાં જમીનને સ્પર્શ થયા પહેલાં જીલાઈ જાય તો બેટ્સમેન કોટ આઉટ ગણાશે.

(18) એલ.બી.અબ્દ્યુ : જો બેટ્સમેનના હાથ સિવાયનો ભાગ વિકેટની વચ્ચે હોય અને દરો પહેલાં બેટ સાચે અથડાયો ન હોય ત્યારે અમ્ભાયરને લાગે કે દરો રોકાયો ન હોત તો સીધો વિકેટમાં ગયો હોત. તે વખતે અમ્ભાયર બેટ્સમેનને લેગ બીફોર વિકેટ ગણી આઉટ આપશે.

(19) રન આઉટ : જો કોઈ પણ બેટ્સમેન રન લેવા જતાં પોપિંગ કિઝની બહાર હોય અને ફિલ્ડર અથવા વિકેટકીપર તેની વિકેટ પાડી નાખે, તો તે બેટ્સમેન રન આઉટ ગણાય છે.

(20) સ્ટમ્પ આઉટ : જો કોઈ પણ બેટ્સમેન દડાને રમવા જતાં પોપિંગ કિઝની બહાર હોય અને ફિલ્ડર અથવા વિકેટકીપર તેની વિકેટ પાડી નાખે ત્યારે તે સ્ટમ્પ આઉટ ગણાય છે.

(21) હીટ વિકેટ : બેટ્સમેન દડાને ફટકારવા જતાં વિકેટ પાડી નાખે તો તે હીટ વિકેટ આઉટ ગણાય છે.

(22) હીટ ધી બોલ ટ્વાઈસ : બેટ્સમેન દડાને એકવાર રમી ફરી પાછો વિકેટ તરફ જતા દડાને હાથથી અટકાવે તો તે હીટ ધી બોલ ટ્વાઈસ ગણી આઉટ ગણાશે.

(23) હેન્ડલ ધી બોલ આઉટ : બંને વિકેટ પાસેના કોઈ પણ બેટ્સમેન સામા પક્ષની વિનંતી સિવાય રમતમાં રહેલાં દડાને હાથથી પકડે અને સામી ટુકડી અપીલ કરે તો તે હેન્ડલ ધી બોલ આઉટ ગણાશે.

(24) ઓબસ્ટ્રેક્ટિંગ ધી ફિલ્ડ : જો બેટ્સમેન કોઈ ફિલ્ડરને તેના કાર્યમાં અડચણ ઊભી કરે તો અમ્ભાયર બેટ્સમેનને ઓબસ્ટ્રેક્ટિંગ ધી ફિલ્ડ માટે આઉટ આપી શકે છે.

(25) અપીલ : સામી ટુકડીના જેલાડીઓ દ્વારા બેટ્સમેન આઉટ છે તેવા પ્રકારની અપીલ કરવી ફરજિયાત છે. અપીલ બાદ જ અમ્ભાયર પોતાનો નિર્ણય આપે છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં ઉત્તર આપો :

- (1) કિકેટની રમતમાં બારમા જેલાડીને કયા-કયા અધિકારો હોતા નથી ?
- (2) લેગ સ્પિન બોલિંગ એટલે શું ?
- (3) ફોલોઅન એટલે શું ?
- (4) કિકેટની રમતમાં કયા રનને લેગ બાયના રન કહેવામાં આવે છે ?
- (5) કિકેટમાં બેટ્સમેન એલ.બી.અબ્દ્યુ આઉટ કેવી રીતે થાય છે ?

2. ટૂંકનોંધ લખો :

(1) બેક લિફ્ટ (2) હૂક શોટ (3) ફાસ્ટ બોલિંગ (4) કેરિંગ

3. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર તેની નીચે આપેલા વિકલ્પોમાંથી સાચો વિકલ્પ પસંદ કરી લખો :

(1) કિકેટ રમતની શરૂઆત ક્યા દેશમાં થઈ હતી ?

(a) ભારત (b) ન્યૂજીલેન્ડ (c) ઇંગ્લેન્ડ (d) ઓસ્ટ્રેલિયા

(2) કિકેટ રમતમાં બે વિકેટ્સ વચ્ચેનું અંતર કેટલું હોય છે ?

(a) 20.12 મીટર (b) 21.12 મીટર (c) 22.12 મીટર (d) 23.12 મીટર

(3) કિકેટ રમતમાં બેટની લંબાઈ વધારેમાં વધારે કેટલી હોય છે ?

(a) 90.5 સેમી (b) 92.5 સેમી (c) 94.5 સેમી (d) 96.5 સેમી

(4) કિકેટ રમતમાં સ્ટમ્પની ઊંચાઈ જમીનથી કેટલા સેમી હોવી જોઈએ ?

(a) 70.12 સેમી (b) 71.12 સેમી (c) 72.12 સેમી (d) 73.12 સેમી

(5) કિકેટ રમતમાં એક ઓવરમાં કેટલા દાનાનો સમાવેશ થાય છે ?

(a) ચાર (b) પાંચ (c) છ (d) સાત

(6) વન-ટે કિકેટમાં એક ટીમ કેટલી ઓવરો રમે છે ?

(a) 20 (b) 30 (c) 40 (d) 50

પ્રવૃત્તિ

- મેડિસિન બોલ સાથેની કસરત વિદ્યાર્થીઓને કરાવવી.
- કિકેટ રમતના હસ્તગત કરેલાં કૌશલ્યોના ઉપયોગથી પ્રારંભિક રમતો જેવી કે માર દડી, દડા જીલ રીલે, નાગોર્સ્યું, હિટિંગ ધ સ્ટમ્પ જેવી રમતો રમાડવી.
- કિકેટ રમતનાં કૌશલ્યોનો સતત મહાવરો કરાવી રમત રમાડવી.

● ● ●